

بیانیه و مرامنامه اتحاد سوسیالیست های خاورمیانه

Alliance of Middle Eastern Socialists

اتحاد سوسیالیست های خاورمیانه با کلیه قدرت های امپریالیستی بین المللی و منطقه ای و جنگ های آنان مخالف است. چه آمریکا، روسیه، چین و چه اسرائیل، عربستان سعودی، ایران، ترکیه. ما همچنین با دیگر رژیم های اقتدارگرا مانند رژیم اسد در سوریه و السیسی در مصر و همچنین با بنیادگرایی مذهبی، چه داعش و القاعده و چه حزب اله و اخوان المسلمین مخالفیم. اگرچه اخوان المسلمین و حزب اله خود را پیرو اصلاحات تدریجی و مخالف جهادگرایی القاعده و داعش می دانند، همه این سازمان ها هدف تاسیس دولتی بر اساس قوانین شریعت و حفظ نظام سرمایه داری موجود را دارند.

ما با سرمایه داری، تقسیم بندی طبقاتی، پدرسالاری/جنسیت باوری، نژاد پرستی، تبعیض قومی و مذهبی مخالفیم و از مبارزات زنان، کارگران، ملیت های ستم دیده مانند کردها و فلسطینی ها و اقلیت های قومی و مذهبی ستم دیده و اقلیت های جنسی حمایت می کنیم. همچنین با اسلام هراسی و یهودی ستیزی مخالفیم. سوسیالیسم از منظر ما مفهوم رهایی انسان و چشم اندازی ایجابیست که از رژیم های اقتدارگرا که خود را “کمونیست” نامیده اند متمایز است.

تلاش برای تشکیل اتحاد سوسیالیست های خاورمیانه نخست در مارس ۲۰۱۶ در شکل اتحاد سوسیالیست های سوری و ایرانی آغاز شد. اتحادی که با تارنمایی سه زبانه (انگلیسی، عربی، فارسی) همت نمود تا خواست های “خاورمیانه ای دیگر” را همراه با تحلیل هایی از مسائل مبهم ارائه دهد و گفتگوها و پیوندهای جدید همبستگی را بین سوری ها و ایرانی هایی که با رژیم های اقتدارگرای خود مخالفت می ورزند ایجاد کند.

از آنجا که سرنوشت مردم در فراسوی مرزهایشان به هم گره خورده، تحولات مهم خاورمیانه، برخی هولناک و برخی امیدوار کننده، اکنون محرک تاسیس اتحادی گسترده تر شده. این تحولات از این قرارند:

*هرآنچه از انقلاب سوریه باقی مانده بود کاملاً نابود شده. رژیم اسد با کمک ایران و روسیه اعلام پیروزی کرده و اکنون اگرچه مسنول کشتار ۵۰۰ هزار انسان بی گناه و آوارگی ۱۲ میلیون یا نیمی از جمعیت سوریه محسوب می شود، به عنوان یک دولت “مشروع” به رسمیت شناخته شده است. یک میلیون نفر در سوریه تحت محاصره ی این رژیم اند و دست کم صد هزار نفر زندانی سیاسی روزانه شکنجه می شوند و عمدتاً در زندانیان رژیم اسد می میرند.

* ادعای بسیاری از چپ گرایان مبنی بر این که پروژه ی کنفدرالیسم دموکراتیک روژاوا در شمال سوریه می توانست به همزیستی با رژیم اسد ادامه دهد، به نظر هرچه ناپایدارتر می آید. رژیم اسد پس از اطمینان یافتن از سرکوب انقلاب سوریه، فشار خود بر مناطق کرد را هرچه بیشتر کرده. در همین حال، کلیه دولت های منطقه ای و بین المللی با حق تعیین سرنوشت کردها در سوریه، عراق، ترکیه و ایران مخالفت ورزیده اند. ترکیه بر تهدیدها و حملاتش علیه مناطق کردنشین در سوریه افزوده و به حملاتش علیه مناطق کردنشین در ترکیه ادامه می دهد. دولت اسرائیل به دلایل فرصت طلبانه از ایده ی کردستانی مستقل حمایت می کند چون در جستجوی حامی جدیدی در منطقه علیه ایران است.

*رژیم های اقتدارگرا در کل منطقه ی خاورمیانه در حال اعمال سرکوب بیشتر و تقویت قدرت خود علیه طبقات مردمی اند. این روند را در جنگ خونین عربستان سعودی در یمن، موج دستگیری ها و به زندان افکندن نیروهای مخالف توسط دولت ترکیه، میزان سرکوب اعمال شده توسط دولت نظامی مصر در سطحی فراتر از رژیم پیشین حسنی مبارک می توان مشاهده کرد. در مصر برخی از چپ گرایان در سال ۲۰۱۳ از کودتای ارتش علیه دولت اخوان المسلمین حمایت کردند. آنها به جای ارائه ی اپوزیسیونی دموکراتیک و اخلاقی علیه هرگونه سرکوب دولتی و غیر دولتی، جانبدار سرکوب اخوان المسلمین از سوی دولت نظامی جدید شدند.

*دو ائتلاف، یکی در بر گیرنده ی عربستان سعودی و حامیانش که اکنون اسرائیل را نیز شامل می شود و دیگری متشکل از ایران، ترکیه، قطر و حامیانشان برای کنترل منطقه و سرمایه آن رقابت می کنند. عربستان سعودی و حامیانش بر حمایتی حساب می کنند که دونالد ترامپ در سفر اخیرش به خاورمیانه با قراردادی ۱۱۰ میلیارد دلاری برای فروش اسلحه به عربستان سعودی ابراز کرده. ایران و حامیانش بر حمایت روسیه حساب می کنند. روسیه و چین نیز راه هایی برای بهره برداری از هر دو طرف یافته اند.

*رئیس جمهور جدید آمریکا، دونالد ترامپ و نخست وزیر اسرائیل بنیامین نتانیاهاو تهدیدات خود مبنی بر اعلام جنگ علیه ایران را افزایش داده اند. اگرچه دولت ترامپ داعیه مخالفت با رژیم اسد را دارد، دخالت های امپریالیستی آن در

واقع به رژیم اسد کمک کرده و بر حملات هوایی علیه غیر نظامیان بی گناه در سوریه، عراق و افغانستان افزوده. حملات هوایی که توسط دولت های بوش و اوباما آغاز شد. فراخوان ترامپ و نتانیاهو مبنی بر "تغییر رژیم" در ایران تنها برای پیشبرد اهداف امپریالیستی آنهاست و کارزارشان تنها به جنگ و نابود کردن مبارزات ترقی خواه راستین داخل ایران خواهد انجامید.

*استعمارگرایی، نظامی گری، آپارتاید و نژادپرستی اسرائیل، فلسطینی ها را در کرانه ی باختری، نوار غزه، شرق اورشلیم و آنچه که از لحاظ تاریخی فلسطین یا "زمین های فلسطینی ۱۹۴۸" محسوب می شود سرکوب می کند و می کشد. اشغال زمین های فلسطینی و نظامی گری همچنین افزایش نابرابری های طبقاتی، جنسیت گرایی و نژادپرستی را درون اسرائیل متعارف کرده. در شرایط کنونی، با وجود رهبری دست راستی افراطی اسرائیل و اتحاد بین اسرائیل، عربستان سعودی و آمریکا که قصد نابود کردن مبارزه ی فلسطینی ها برای حق تعیین سرنوشت خود را دارند، نه راه حل دو کشوری و نه راه حل یک کشوری مبتنی بر جدایی دین از دولت، به نظر تحقق پذیر نمی آید.

اما برخی تحولات امیدوار کننده حاکی از آن است که میل به رهایی در منطقه سرکوب نشده:
*اعتراضات جدید و مداوم کارگری مخالفت خود را با فقر فزاینده و شرایط اسفناک کار ابراز داشته اند، شرایطی که رژیم ایران با گسترش دخالت های امپریالیستی در سوریه، عراق، لبنان و یمن قصد پنهان کردن آن را دارد. اگرچه مبارزات کارگری کنونی پیوند مستقیم بین فقر بخش اعظم جمعیت کشور و نظامی گری و امپریالیسم منطقه ای دولت ایران را برجسته نکرده اند، این مبارزات قابلیت بالقوه ی مبدل شدن به جنبشی توده ای و ترقی خواه برای عدالت اجتماعی را دارند.

* با وجود سرکوب فزاینده در مصر، تونس و بحرین، مبارزات کارگری برای حقوق دموکراتیک در این کشورها ادامه دارد.

*مبارزات فمینیست ها و دگرباشان جنسی در تظاهرات توده ای در ترکیه علیه رژیم اقتدارگرا و واپس گرای اردوغان ابراز وجود کرده اند. رژیمی که سعی کرده پس از کودتای ژوئیه ۲۰۱۶ یک دولت پلیسی تمام عیار برپا کند. در مصر، فعالان فمینیست و حقوق بشری مانند ماهی نور المصری و فعالان دگرباش جنسی علیرغم محبوس شدن در زندان برای عدالت اجتماعی مبارزه می کنند. در لبنان، فعالان حقوق زنان کارزاری را برای الغای قوانین مبنی بر "ازدواج با تجاوزگر" سازماندهی کرده اند. در عراق، زنان با طرح اصلحیه قانون اساسی مبنی بر الغای حقوق زنان در قوانین خانواده مبارزه می کنند. در ایران، فمینیست های زندانی مانند نرگس محمدی، گلرخ ابراهیمی ایرانی، و فعال کرد و حقوق زنان، زینب جلالیان همواره در دفاع از حقوق بشر سخن می گویند.

*در مراکش در سال ۲۰۱۷ بسیج مردمی در ریف ادامه یافت. این مبارزه با وجود سرکوب از سوی نیروهای امنیتی و تلاش رژیم برای بی اعتبار کردن جنبش، به دیگر شهرهای کشور سرایت کرد.

* جنبش کردها برای حق تعیین سرنوشت خود ادامه دارد و باید مورد حمایت قرار گیرد. این مبارزه در شکل های متفاوتی از جمله درخواست استقلال، فدرالیسم، کنفدرالیسم و به رسمیت شناخته شدن کردها به عنوان موجودیتی با حقوق برابر در یک کشور پدیدار شده. همه سوسیالیست ها با ایده ی کردستانی مستقل موافق نیستند و برخی از آنها انتقاداتی بجا به احزاب مختلف کرد دارند. انتقاداتی در مورد سیاست ها و اعمال اقتدارگرای آنها و همکاری شان با کشورهای امپریالیست. اما همبستگی انتقادی با احزاب و سازمان های کرد که با سرمایه داری و امپریالیسم مخالفت می ورزند و از حقوق زنان، جدایی دین از دولت و حقوق دیگر اقلیت های ستم دیده حمایت می کنند، ضروریست. با در نظر گرفتن تحولات نامبرده، اتحاد سوسیالیست های خاورمیانه بر اساس اهداف ذیل تشکیل شده است:

۱. مخالفت با سرمایه داری، نظامی گری، اقتدارگرایی، امپریالیسم، بنیادگرایی مذهبی، پدرسالاری/جنسیت گرایی/همجنس گرا ستیزی، نژادپرستی، تبعیض قومی و مذهبی.

۲. ایجاد پیوند و شکل های فعال همبستگی میان مبارزات کارگری، فمینیستی، نژادپرستی ستیزی، دگرباشان جنسی، دانشجویان و مبارزات زیست محیطی در خاورمیانه و جهان.

۳. مقابله با مشکلات ریشه دار و تاریخی سوسیالیسم خاورمیانه. منطقه ی خاورمیانه چنان توسط سیاست های مبتنی بر اصل "دشمن دشمن من دوست من است" مسموم شده که تلاش برای ایجاد چشم اندازی ایجابی از بدیلی انسان باور در برابر سرمایه داری و بر اساس مفاهیم و اهدافی جهانشمول غایب بوده. در نتیجه، جنبش های انقلابی یا ترقی خواه و اخیراً جنبش هایی که در سال ۲۰۱۱ ظاهر شدند، توسط نظام های اقتدارگرای سرمایه داری، افراط گرایی مذهبی و فرقه گرایی و با کمک نیروهای امپریالیستی منطقه ای و جهانی نابود می شوند.

ما امضا کنندگان به گرد هم آمده ایم تا به شکلی جمعی و در تارنمایی مشترک از طریق برقراری کنفرانس هایی مشترک و دیگر فعالیت های امکان پذیر به این معضلات بپردازیم. این اتحاد مکانیست برای بحث و گفتگو به منظور دستیابی به راه

حل های واقعی که در چارچوب تفکر سرمایه داری محبوس نشده. از کسانی که مایلند به این تلاش بپیوندند خواهشمندیم که با ما تماس بگیرند.

info@allianceofmesocialists.org

امضا کنندگان:

فریدا آفاری، تهیه کننده وبلاگ ترجمه ی نظرات ایرانیان ترقی خواه، آمریکا
رویا اسدیپور، عضو ایرانی حزب چپ سوند، اروپا
لیلا اسدی، دانشجو، آمریکا
سعید افشار، روزنامه نگار ایرانی، اروپا
حمید جهانبخش، روزنامه نگار ایرانی، اروپا
امین درودگر، پژوهش گر، مترجم و روزنامه نگار ایرانی، اروپا
مهتاب دهقان، جامعه شناس و روزنامه نگار ایرانی، اروپا
سارا دهکردی، مدرس ایرانی در رشته علوم سیاسی و فعال در گروه منجنیق، اروپا
سینا ذکاوت، هنرمند ایرانی آمریکایی، آمریکا
احمد ر. دانشجوی سوری، اروپا
فواد رویحه، روزنامه نگار سوری ایتالیایی، اروپا
آزاده شورمند، پژوهشگر ایرانی در رشته ی مطالعات زنان، اروپا
جوزف ضاهر، استاد دانشگاه سوری سونیسی، فعال سیاسی و تهیه کننده وبلاگ سوریا الحریه للابد، اروپا
ولید ضو، لبنان
عمر عباس، دانشجوی سوری، آمریکا
رزان غزای، پژوهش گر سوری فلسطینی و فعال سیاسی، اروپا
امیر کیان پور، روزنامه نگار و پژوهش گر ایرانی در رشته فلسفه، اروپا
فاطمه مستوفی، پژوهش گر ایرانی در رشته تاریخ، اروپا
ناهید میثاقی، روانشناس ایرانی، آمریکا
یاسر مونیف، استاد جامعه شناس سوری، آمریکا.